

เล่ม ๓๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

- ยกเลิกโดย ...พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๕๓

พระราชบัญญัติ

ประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม เพื่อความผาสุกและความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับในเขตท้องที่ใด เมื่อ
ใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับ
แต่งตั้งจากรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

“แพทย์” หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบ
อนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบ
กุมการประกอบโรคศิลป์ และพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองให้
เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

“เงินสมทบทุน” หมายความว่า เงินซึ่งผู้ประกันตน ผู้ว่าจ้าง หรือรัฐบาลได้ออกสมทบเป็นกองทุน เพื่อการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

“กองทุนประกันสังคม” หมายความว่า กองทุนที่รวมขึ้นจากเงินสมทบทุน

“ประโยชน์สงเคราะห์” หมายความว่า เงิน หรือสิ่งของ รวมตลอดถึงบริการอื่นใดซึ่งให้แก่ผู้รับประโยชน์สงเคราะห์ เป็นรายบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ้างบุคคลใดทำงานอันมีลักษณะเป็นการประจำ จะมีสัญญาจ้างเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ทำงานจ้าง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับจ้างทำงานให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นการประจำ จะมีสัญญาจ้างเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ทำงานส่วนตัว” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำงานในกิจการใดเป็นอิสระของตนเอง ซึ่งไม่ใช่ผู้ทำงานจ้าง

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

“ผู้ไม่ได้ทำงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งไม่ใช่เป็น
ผู้ทำงานจ้าง หรือผู้ทำงานส่วนตัว

“ค่าจ้าง” หมายความว่า รายได้เป็นเงิน ซึ่งผู้ทำงาน
จ้างได้รับจากผู้ว่าจ้าง รวมตลอดถึงประโยชน์เพิ่มอย่างอื่น ซึ่ง
ผู้ว่าจ้างจ่าย หรือให้ใช้ หรือให้แก่ผู้ทำงานจ้าง เนื่องจากการ
ทำงานให้แก่ผู้ว่าจ้าง รวมกับรายได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ผู้ประกันตน

มาตรา ๖ บุคคลทุกคนที่มีอายุระหว่างสิบหกปีถึงหกสิบปี
มีสิทธิและอาจต้องถูกบังคับให้ประกันตนตามกฎหมายบัญญัติแห่ง

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

มาจากเขตท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับ
พระราชบัญญัตินี้

(๔) ผู้ทำงานจ้างตามที่ระบุยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ผู้ทำงานส่วนแล้ว ผู้ไม่ได้ทำงาน หรือผู้ที่ไม่อยู่
ในข่ายบังคับตามมาตรา ๖ จะสมัครเข้าประกันตนตามพระราช
บัญญัตินี้ก็ได้ โดยผู้ประกันตนต้องมีสุขภาพตามที่แพทย์ได้
ตรวจรับรองว่าสมควรเข้าประกันตนได้ แต่จะมีสิทธิได้รับ
ประโยชน์สงเคราะห์ต่อเมื่อส่งเงินสมทบทุนแล้วไม่น้อยกว่าสี่
เดือน

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๖ สิ้นสภาพ
จากการเป็นผู้อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรานั้น จะสมัครเป็นผู้
ประกันตนตามมาตรา ๕ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันสิ้นสภาพ ก็
ย่อมทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
และให้นับระยะเวลาการประกันตนของผู้นั้นตอนก่อนกับตอน
หลังต่อกันได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ เข้าลักษณะ
การประกันตนตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้นับ
ระยะเวลาการประกันตนของผู้นั้นติดต่อกัน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๗ ผู้ใดสิ้นสภาพจากการเป็นผู้อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๗ และมีได้สมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๑๖ ถ้าผู้นั้นได้กลับเป็นผู้อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๗ อีกภายในระยะเวลาสองปี ก็ให้นับระยะเวลาประกันตนของผู้นั้นต่อกับตอนหลังต่อกันได้

มาตรา ๑๓ ผู้ประกันตนผู้ใด ถ้ายังส่งเงินสมทบทุนอยู่ไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่ในเขตท้องที่ที่ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ หรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ ก็ให้ถือว่าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

กองทุนประกันสังคม

มาตรา ๑๔ ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องออกเงินสมทบทุนเข้าในกองทุนประกันสังคมดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกันตนต้อง ออกเงินสมทบทุน ตามอัตราซึ่งจะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกาไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

(๒) ผู้ว่าจ้างต้องออกเงินสมทบทุนเพื่อผู้ทำงานจ้าง
ในกิจการของตน ซึ่งต้องประกันตนตามมาตรา ๘ เป็นราย
บุคคล ตามอัตราซึ่งจะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกาไม่เกิน
อัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๓) รัฐบาลต้องออกเงินสมทบทุนตามจำนวนบุคคล
ผู้ประกันตน ตามอัตราซึ่งจะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา
ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดระยะเวลาส่งเงินสมทบทุน
ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ การเพิ่มหรือลดอัตราเงินสมทบทุนนั้น ให้
กระทำได้โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ ให้กองทุนประกันสังคมอยู่ในความควบคุมรักษา
และจัดการของคณะกรรมการประกันสังคม และกรมประกัน
สังคมตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ และ
มาตรา ๙ ต้องไปรับราชการทหารหรือช่วยราชการทหารตาม
กำหนดเป็นการชั่วคราว เมื่อผู้จ้าง หรือผู้ประกันตนในกรณี

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗

ที่ไม่มีผู้ว่าจ้าง แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเวลา หกสิบวัน ก็ให้ได้รับการผ่อนผันยกเว้นการส่งเงินสมทบทุน ตามมาตรา ๑๔ ชั่วระยะเวลานั้น และให้ถือว่าการประกันตน ของผู้นั้นติดต่อกัน

มาตรา ๑๔ ในขณะที่ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์สงเคราะห์ ในเดือนใด นอกจากประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการ สงเคราะห์บุตร ให้ผ่อนผันยกเว้นการส่งเงินสมทบทุนตาม มาตรา ๑๔

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๗ สิ้นสภาพ จากการเป็นผู้อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา นั้น ถ้าไม่สมัครใจจะ ประกันตนต่อไป ก็จะมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์สงเคราะห์ ต่อไปเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือนต่อการเป็นสมาชิกหนึ่งปี เศษ ของปีถ้าเกินหกเดือนให้คิดเป็นหนึ่งปี

มาตรา ๒๐ เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นหรือผ่อนผันตาม พระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกันตนโดยความสมัครใจจะต้องนำส่ง เงินสมทบทุนจนครบทุกงวด ในระหว่างที่ยังขาดส่งเงินสมทบ ทุนในงวดใด จะไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์ และถ้า ขาดส่งสิบสองครั้งติดต่อกัน บ่อมหมคสภาพเป็นผู้ประกันตน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

มาตรา ๒๑ ภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่ใด ให้ผู้ว่าจ้างยื่นรายการระบุชื่อผู้ทำงานจ้างทุกคน ไม่ว่าผู้ทำงานจ้างนั้นจะอยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๘ หรือไม่ และให้ระบุค่าจ้างและรายการอื่นใดเกี่ยวกับการทำงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่บุคคลใดเป็นผู้ว่าจ้างภายหลังวันที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นยื่นรายการตามความในวรรคก่อนภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันเป็นผู้ว่าจ้าง

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงในรายการที่ได้ยื่นไว้ตามความในมาตรา ๒๑ เปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้ว่าจ้างยื่นรายการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้ว่าจ้างต้องรับผิดชอบหักเงินค่าจ้างของผู้ซึ่งต้องประกันตนตามมาตรา ๘ ตามอัตราที่ผู้ประกันตนจะต้องออกเงินสมทบทุน และนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมด้วยเงินสมทบทุนที่ผู้ว่าจ้างจะ

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ต้องออก และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับเงินทุกคราวที่ได้นำส่ง

ในการหักเงินค่าจ้างของผู้ทำงานจ้างนั้น ให้ผู้ว่าจ้างมีสิทธิกระทำได้ในการจ่ายเงินแต่ละครั้งตามส่วน จนครบอัตราเงินสมทบทุนของผู้ทำงานจ้าง

มาตรา ๒๔ เพื่อเป็นหลักฐานในการประกันตน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกสมุดประกันสังคมให้แก่ผู้ประกันตนทุกคน แบบและวิธีการกรอกข้อความในสมุดประกันสังคมให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างหรือผู้ทำงานจ้างสงสัยว่า ผู้ทำงานจ้างจะต้องประกันตนตามพระราชบัญญัติหรือไม่ ให้ผู้ว่าจ้างแจ้งเรื่องการเข้าทำงานของผู้ทำงานจ้างพร้อมด้วยเหตุผลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาเห็นว่าผู้ทำงานจ้างไม่ต้องประกันตนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้คืนเงินสมทบทุนให้แก่ผู้ว่าจ้างและผู้ทำงานจ้าง ถ้าได้มีการจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ไปแล้ว ก็ให้หักส่วนที่จ่ายนั้นออกเสียก่อน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างประกอบกิจการโดยเหมาค่าแรงงานมอบให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ทำงานจ้างอีกทอดหนึ่ง ให้ถือว่าผู้รับช่วงดังกล่าวข้างต้นเป็นแค่ตัวแทนผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างต้องยื่นรายการดังระบุไว้ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ เสมือนผู้ทำงานจ้างเป็นผู้ทำงานจ้างของผู้ว่าจ้างโดยตรง

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าจ้างต้องทำทะเบียนรายชื่อผู้ทำงานจ้าง และรายการหักเงินค่าจ้างตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และรักษาไว้ ณ ที่ทำการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างละเลยไม่ทำหรือไม่รักษาทะเบียนรายชื่อผู้ทำงานจ้างและรายการหักเงินค่าจ้างตามความในวรรคก่อน หรือทำทะเบียนนั้นไม่สมบูรณ์อันเป็นเหตุให้สงสัยในการกำหนดค่าจ้าง ซึ่งผู้ว่าจ้างหรือผู้แทนผู้ว่าจ้างปฏิเสธที่จะชี้แจงหรือไม่สามารถชี้แจงแก้ข้อสงสัยนั้น ๆ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะกำหนดอัตราเงินสมทบทุนได้เอง ตามมูลฐานอัตราเงินสมทบทุน และแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบเป็นหนังสือ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

มาตรา ๒๔ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร ในปีใด ให้ได้รับการยกเว้นการเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร เฉพาะจำนวนเงินที่ทำนําส่งเป็นเงินสมทบทุนในปีนั้น ๆ โดยหักจำนวนเงินดังกล่าวออกจากยอดเงินรายได้ของตนก่อนการประเมินภาษีตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๒๕ บรรดารายการ เรื่องราว หรือเอกสาร ที่ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการยกเว้นจากการเสียอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร

หมวด ๓

ประโยชน์สงเคราะห์

มาตรา ๓๐ ประโยชน์สงเคราะห์แบ่งออกเป็นประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อการคลอดบุตร
- (๒) เพื่อการสงเคราะห์บุตร
- (๓) เพื่อการเจ็บป่วย
- (๔) เพื่อการพิการหรือทุพพลภาพ
- (๕) เพื่อการชราภาพ
- (๖) เพื่อการฌาปนกิจ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗

ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทใด จะใช้เมื่อใด ให้ประกาศ
โดยพระราชกฤษฎีกา

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายประโยชน์
สงเคราะห์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ประโยชน์สงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกัน
ตน แบ่งเป็น

(๑) จ่ายเป็นเงิน

(๒) จ่ายเป็นสิ่งของหรือบริการอื่นใด

ประโยชน์สงเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นนี้ อาจจ่ายเป็นเงิน
หรือสิ่งของ หรือบริการอื่นใดหรือทั้งสองอย่างก็ได้

มาตรา ๓๒ เมื่อผู้ประกันตนตามมาตรา ๑ ส่งเงินสมทบ
ทุนงวดแรกแล้ว จึงจะมีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์

มาตรา ๓๓ ในกรณีการคลอดบุตรตามความเห็นของ
แพทย์ หญิงผู้ประกันตนย่อมจะได้รับประโยชน์สงเคราะห์
ประเภทเพื่อการคลอดบุตร

มาตรา ๓๔ ผู้ประกันตนมีบุตรอันชอบด้วยกฎหมายตั้งแต่
ห้าคนขึ้นไป และบุตรเหล่านั้นยังคงมีชีวิตรอยู่ซึ่งมีอายุไม่เกิน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

สิบห้าปี ผู้ประกันตนย่อมจะได้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภท
เพื่อการสงเคราะห์บุตร สำหรับบุตรคนที่ห้าและคนต่อ ๆ ไป

ในกรณีผู้ประกันตนกำลังรับประโยชน์สงเคราะห์ดังกล่าว
ในวรรคแรกตาขลง ก็ให้จ่ายประโยชน์สงเคราะห์นั้นแก่บุตร
แทนผู้ประกันตน

มาตรา ๓๕ เมื่อผู้ประกันตนเจ็บป่วย ซึ่งแพทย์และ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจรับรองว่า ไม่สามารถจะประกอบอาชีพ
ได้ติดต่อกันเกินกำหนดเจ็ดวัน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับ
ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการเจ็บป่วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีผู้ประกันตนเจ็บป่วยเรื้อรังเกินกว่า
หนึ่งปี พิจารณ์ ทพพลภาพ ประสิทธิภาพบาดเจ็บ หรือมีจิต
ฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งแพทย์และพนักงานเจ้าหน้าที่
ตรวจรับรองว่าผู้นั้นขาดสมรรถภาพประกอบอาชีพชั่วคราวหรือ
ตลอดไป และผู้ประกันตนต้องสูญเสียรายได้ที่ได้รับอยู่บาง
ส่วนหรือทั้งหมด ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์
ประเภทเพื่อการพิจารณา พิจารณ์ ทพพลภาพ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ : ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

มาตรา ๓๗ ในระหว่างผู้ประกันตนได้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการฝึกการ หรือคุณภาพอยู่นั้น หากผู้ประกันตนปฏิเสธหรือละเลยการปฏิบัติตามข้อกำหนดคำสั่งของแพทย์หรือรับการฝึกวิชาชีพตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่มีเหตุผลพอสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะงดจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ชั่วคราวหรือตลอดไปก็ได้ .

มาตรา ๓๘ ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการฝึกการ หรือคุณภาพ ซึ่งผู้ประกันตนจะพึงได้รับนั้นถือว่าเป็นการชั่วคราว ถ้าผลแห่งการรักษาพยาบาลหรือการฝึกวิชาชีพทำให้ผู้ประกันตนมีสมรรถภาพประกอบอาชีพได้ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคม ผู้ประกันตนอาจถูกลดหรือหมดสิทธิรับประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการฝึกการ หรือคุณภาพก็ได้

มาตรา ๓๙ เมื่อผู้ประกันตนผู้ใดมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ และได้ชำระเงินสมทบจนติดต่อกันเป็นเวลาสิบปีแล้ว ประสงค์จะเลิกประกอบอาชีพตลอดชีวิต โดยแจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับ

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการชราภาพ และเมื่อผู้ประกันตนตั้งกล่าวมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว ย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภท เพื่อการชราภาพตลอดชีวิต ประโยชน์สงเคราะห์ให้เป็นไปตามส่วนแห่งจำนวนและระยะเวลาการส่งเงินสมทบทุนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ เมื่อผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ทายาทของผู้ประกันตนย่อมได้รับประโยชน์สงเคราะห์ ประเภทเพื่อการฌาปนกิจ ในกรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยไม่มีทายาท ก็ให้ผู้จัดการศพเป็นผู้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการฌาปนกิจ

มาตรา ๔๑ ผู้ประกันตนหรือผู้มีส่วนได้เสียรายใดละเลย ไม่ยื่นขอรับประโยชน์สงเคราะห์ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันมีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์นั้น ๆ ให้ถือว่าผู้ประกันตนหรือผู้มีส่วนได้เสียสละสิทธิที่จะรับประโยชน์สงเคราะห์

ในกรณีดังกล่าวในวรรคแรก ถ้าผู้ประกันตนหรือผู้มีส่วนได้เสียมีเหตุจำเป็นที่จะขอรับประโยชน์สงเคราะห์ไม่ทันกำหนด

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

ระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้มีสิทธิร้องขอรับประโยชน์สงเคราะห์
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันมีสิทธิ
ได้รับประโยชน์สงเคราะห์ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร
จะจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ให้ก็ได้

มาตรา ๔๒ เมื่อผู้ประกันคนหรือผู้มีส่วนได้เสียเห็นว่า
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ดี ไม่พอใจ
ในคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี ไม่สามารถปฏิบัติตาม
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ก็ดี ผู้ประกันคนหรือผู้มีส่วนได้
เสียจะอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการประกันสังคมได้
ภายในระยะเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันรับทราบคำสั่งของ
พนักงานเจ้าหน้าที่นั้น

ในระหว่างที่รอฟังคำวินิจฉัยของคณะกรรมการประกันสังคม
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ถือว่าเป็นอันใช้ได้

มาตรา ๔๓ ผู้ประกันตนผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า
ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการประกัน
สังคมอาจสั่งงดการรับประโยชน์สงเคราะห์ชั่วคราวหนึ่ง
ปีก็ได้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗

หมวด ๔

คณะกรรมการประกันสังคม

มาตรา ๔๔ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันสังคม” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และรองประธานกรรมการคนหนึ่ง กับกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าแปดคนและไม่เกินสิบสองคน แต่งตั้งขึ้นโดยคณะรัฐมนตรี และให้อธิบดีกรมประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการโดยตำแหน่ง ให้คณะกรรมการนี้มีอำนาจหน้าที่ควบคุม รักษา และจัดประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม ซ้ำขาดข้อพิพาทเกี่ยวแก่ประโยชน์สงเคราะห์ และจัดบริการอื่นได้อันจะเป็นประโยชน์แก่การประกันสังคม และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งสี่ปี ในวาระเริ่มแรก เมื่อครบกำหนดสองปี ให้จับสลากออกจากตำแหน่งกึ่งหนึ่ง ส่วนที่เกินกึ่งมิให้นับ ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งจะได้รับแต่งตั้งอีกก็ได้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

มาตรา ๔๕ นอกจากการออกจากตำแหน่งตามวาระตาม
ความในมาตรา ๔๔ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ
และกรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๕ ให้แต่งตั้ง
ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเข้า
แทน แล้วแต่กรณี ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ใน
ตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๖ การประชุมทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคณะกรรมการ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๔๗ ในเมื่อประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม
ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าประธานกรรมการ
และรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการ
เลือกตั้งกันขึ้นเป็นประธานในที่ประชุมนั้น

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗

มาตรา ๔๘ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษา ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

กรรมการคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงในการลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๙ บรรดาคำแนะนำหรือข้อวินิจฉัยของคณะกรรมการประกันสังคม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการประกันสังคมมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการขึ้น จะเป็นคณะเดียวหรือหลายคณะ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการประกันสังคมทั้งในด้านวิชาการและปฏิบัติการ หรือเพื่อรับมอบอำนาจไปปฏิบัติการแทนคณะกรรมการได้

ในการประชุมของอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ มาใช้โดยอนุโลม

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์แห่งการประกันสังคม ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล
สุขาภิบาล องค์การ หรือบุคคลใดๆ ให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและ
การปฏิบัติ พร้อมทั้งเหตุผลเกี่ยวกับการประกันสังคม รวม
ทั้งให้ส่งสำเนาหลักฐาน หรือสำเนาเอกสารต่างๆ เช่น การ
จ้างผู้ทำงานจ้าง อัตราค่าจ้าง

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับการประกันสังคม

(๓) เข้าไปยังสถานที่ของกระทรวง ทบวง กรม
เทศบาล สุขาภิบาล องค์การ หรือของบุคคลใด ๆ ในระหว่าง
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบเรื่องต่าง ๆ ที่
เกี่ยวกับการประกันสังคม และให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จ
จริง เรียกเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ จากบุคคลที่อยู่ในสถานที่
เช่นว่านั้น มาตรวจพิจารณาได้ตามความจำเป็น ในการนี้
บุคคลเช่นว่านั้นต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ตามความในวรรคก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าตามเวลาอันสมควร

มาตรา ๕๒ ในการใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามรายการที่กำหนดในกฎกระทรวง แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามความในกฎหมายลักษณะอาญา

หมวด ๖

การลงทุนของเงินกองทุนประกันสังคม

มาตรา ๕๔ ให้คณะกรรมการประกันสังคมตั้งงบประมาณจากเงินรายได้ทุกประเภท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ค่าบริการ และประโยชน์สงเคราะห์ไว้ตลอดปีประจําปี ทั้งนี้ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๕๕ เมื่อสิ้นปีประจําปีแล้ว มีเงินเหลือจ่าย ให้คณะกรรมการประกันสังคมจัดการลงทุนอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยอนุมัติของรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ระเล็ม ๑๑-๑๑-๑๑: ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

- (ก) นำฝากธนาคารเป็นกระแสรายวันหรือประจำ หรือซื้อพันธบัตรเงินกู้ หรือหลักประกันที่มั่นคงใด ๆ
- (ข) ก่อสร้างหรือให้กู้ยืมเพื่อการก่อสร้างอาคาร เพื่อขายหรือให้เช่า ซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลหรือองค์การรัฐบาล
- (ค) จัดตั้งนิคมหรือสถานศึกษาสำหรับผู้ชรา ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ หรือประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์แก่ชุมชน
- (ง) ก่อสร้างหรือขยาย โรงพยาบาล เรือนคนไข้ สถานที่ปรุงยา สถานที่กลอดบุตร และอุปกรณ์การโรงพยาบาลเกี่ยวกับการประกันสังคม

หมวด ๓

การบัญชี การสอบ และการตรวจ

มาตรา ๕๖ ให้กรมประกันสังคมวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้องแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

- (๑) การรับและจ่ายเงิน
- (๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๕๗ ทุกปี ให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองบัญชีของเงินกองทุนประกันสังคม

มาตรา ๕๘ ผู้ตรวจสอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของเงินกองทุนประกันสังคมในเวลาอันสมควรได้ทุกเมื่อ

มาตรา ๕๙ ผู้ตรวจสอบบัญชีต้องทำรายงานว่าด้วยข้อความคำชี้แจงอันควรแก่การสอบบัญชีที่ได้รับ ตลอดจนความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีเงินกองทุนประกันสังคมที่กรมประกันสังคมรักษาอยู่ และต้องแถลงด้วยว่า

(๑) งบดุลย์และบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้น ถูกต้องตรงกับสมุดบัญชีเพียงไรหรือไม่

(๒) งบดุลย์และบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้นแสดงการงานของเงินกองทุนประกันสังคมที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่สมควร

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ตามข้อความกำชับและความรู้ของผู้ตรวจสอบบัญชีเพียงไร
หรือไม่

มาตรา ๖๐ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันหลังจากวันสิ้นปี
บัญชีของเงินกองทุนประกันสังคม กรมประกันสังคมจะต้อง
โฆษณารายงานประจำปี แสดงบัญชีงบดุลย์ บัญชีทำการ และ
บัญชีกำไรขาดทุนเพียงสิ้นปีบัญชี พร้อมกับรายงานของผู้
ตรวจสอบบัญชีตามความในมาตรา ๕๗

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖
และมาตรา ๒๗ วรรคแรก หรือยื่นรายการเป็นเท็จ หรือบิด
เบือนการอันควรจะต้องแจ้ง มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับ
หรือจำคุก

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของเงินที่ตนมีหน้าที่จะต้องนำส่ง
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เงินค่าปรับนี้ ให้ส่งเป็นเงินกองทุนประกันสังคม

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำเรียก หรือชี้แจงการ
กระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๕๑ มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดแจ้งรายการเท็จหรือปิดบังความจริงต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อหวังประโยชน์สงเคราะห์หรือประโยชน์
อื่นใดอันตนไม่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมข้อความ
เครื่องหมาย หรือรายการอื่นใดในสมุดประกันสังคม ซึ่งตน
มิได้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อหวังประโยชน์
สงเคราะห์ หรือประโยชน์อื่นใด มีความผิดต้องระวางโทษ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ย่อมเกิดขึ้นแก่บุคคลทุกรูปทุกนาม และนำความเดือดร้อนมาสู่บุคคลนั้น ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง มากน้อยแล้วแต่กรณี จึงสมควรจัดระบบการช่วยเหลือขึ้น เพื่อยังความผาสุก และสวัสดิภาพอันเป็นหลักประกันร่วมกันในความเป็นอยู่แห่งชีวิตของประชาชน ในกรณีที่มีการคลอดบุตร การมีบุตร การเจ็บป่วย พิกัด หรือทุพพลภาพ ทุราภาพ และมรณกรรม.

บัญชีอัตราเงินสมทบทุน

(๑) ผู้ประกันตนตามมาตรา ๗

รายได้ของผู้ประกันตน	อัตราเงินสมทบทุนรายเดือน						หมายเหตุ
	ผู้ทำงานจ้าง		ผู้จ้าง		รัฐบาล		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
(๑) ๕๐๐ - ๕๕๕ บาท	๒๕ บาท	๒๐ บาท	๒๐ บาท	๑๕ บาท	๑๒.๕๐ บาท	๑๐ บาท	
(๒) ๑๐๐๐ - ๑๔๕๕ บาท	๕๐ บาท	๔๐ บาท	๔๐ บาท	๓๐ บาท	๒๕ บาท	๒๐ บาท	
(๓) ๑๕๐๐ - ๑๙๕๕ บาท	๗๕ บาท	๖๐ บาท	๖๐ บาท	๔๕ บาท	๓๗.๕๐ บาท	๓๐ บาท	
(๔) ๒๐๐๐ - ๒๔๕๕ บาท	๑๐๐ บาท	๘๐ บาท	๘๐ บาท	๖๐ บาท	๕๐ บาท	๔๐ บาท	
(๕) ๒๕๐๐ - ๒๙๕๕ บาท	๑๒๕ บาท	๑๐๐ บาท	๑๐๐ บาท	๗๕ บาท	๖๒.๕๐ บาท	๕๐ บาท	
(๖) ๓๐๐๐ - ๓๔๕๕ บาท	๑๕๐ บาท	๑๒๐ บาท	๑๒๐ บาท	๙๐ บาท	๗๕ บาท	๖๐ บาท	
(๗) ๓๕๐๐ - ๓๙๕๕ บาท	๑๗๕ บาท	๑๔๐ บาท	๑๔๐ บาท	๑๐๕ บาท	๘๗.๕๐ บาท	๗๐ บาท	
(๘) ๔๐๐๐ - ๔๔๕๕ บาท	๒๐๐ บาท	๑๖๐ บาท	๑๖๐ บาท	๑๒๐ บาท	๑๐๐ บาท	๘๐ บาท	
(๙) ๔๕๐๐ - ๔๙๕๕ บาท	๒๒๕ บาท	๑๘๐ บาท	๑๘๐ บาท	๑๓๕ บาท	๑๑๒.๕๐ บาท	๙๐ บาท	
(๑๐) ๕๐๐๐ - ๕๔๕๕ บาท	๒๕๐ บาท	๒๐๐ บาท	๒๐๐ บาท	๑๕๐ บาท	๑๒๕ บาท	๑๐๐ บาท	
(๑๑) ๕๕๐๐ - ๕๙๕๕ บาท	๒๗๕ บาท	๒๒๐ บาท	๒๒๐ บาท	๑๖๕ บาท	๑๓๗.๕๐ บาท	๑๑๐ บาท	
(๑๒) ๖๐๐๐ บาทขึ้นไป	๓๐๐ บาท	๒๔๐ บาท	๒๔๐ บาท	๑๘๐ บาท	๑๕๐ บาท	๑๒๐ บาท	

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๑

๑๕๑
ราชกิจจานุเบกษา

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

(๒) ผู้ประกันตามมาตรา ๕

(ก) ผู้ทำงานส่วนตัวหรือผู้ที่ไม่อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๙

อัตราเงินสมทบทุนรายเดือน		หมวดหมู่	
ผู้ทำงานส่วนตัวหรือผู้ที่ไม่อยู่ในข่ายบังคับตามมาตรา ๙		รัฐบาล	
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๕๐ บาท	๕๐ บาท	๒๕ บาท	๒๐ บาท

(๓) ผู้ไม่ทำงาน

อัตราเงินสมทบทุนรายเดือน		หมวดหมู่	
ผู้ไม่ทำงาน		รัฐบาล	
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๕๐ บาท	๓๐ บาท	๒๐ บาท	๑๕ บาท

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗

พระราชบัญญัติ^{๕๕} และการประกัน^{๕๖} เช่นว่า^{๕๗} เป็นสิทธิและหน้าที่เฉพาะตัว

มาตรา ๗ ผู้ทำงานจ้างซึ่งมีหลักแหล่ง^{๕๘} ที่ทำงานเป็นปกติ อยู่ในเขตท้องที่^{๕๙} ที่ประกาศพระราชกฤษฎีกา^{๖๐} ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติ^{๖๑} และได้รับค่าจ้าง^{๖๒} คำนวณเป็นเงินตั้งแต่ห้าร้อยบาทขึ้นไปต่อหนึ่งเดือน มีหน้าที่ต้องประกันตนตามพระราชบัญญัติ^{๖๓}

มาตรา ๘ บทบัญญัติในมาตรา ๗ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) ข้าราชการซึ่งอาจมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๒) คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราว โดยมีสัญญาจ้างกับผู้จ้างเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งมีกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปี

(๓) บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ห้าสิบปีขึ้นไป และเป็นผู้ทำงานจ้างอยู่ก่อนในเขตท้องที่^{๖๔} ที่ประกาศพระราชกฤษฎีกา^{๖๕} ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติ^{๖๖} หรือตั้งสมัครเข้าเป็นผู้ทำงานจ้าง และไม่ไ้เป็นผู้ประกันตนมาก่อน หรือเป็นผู้ทำงานจ้างย้าย